

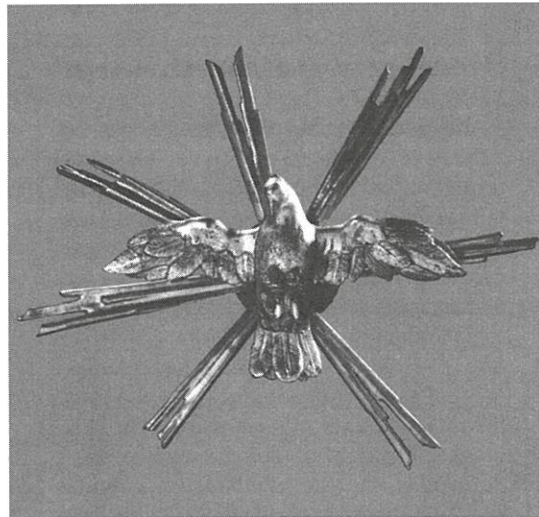

„Amikor ezt hallották, mintha szíven találták volna őket”

(ApCsel 2,37)

V alahányszor belépek pünkösd ünnepén templomunkba, már a belépéskor én is úgy érzem, mintha szíven találtak volna. Lenyűgöz a topolyfák eleven zöldje, mely a reménységet hirdeti. Az azokon díszelgő színes szalagok, kendők, melyek varázslatos sokszínűséget mutatnak. Az oltár körül álló lányok-asszonyok a csodálatos népviseletben. Minden csupa szín, élet és elevenség.

Akik annak idején hallgatták Péter pünkösd beszédét, szintén úgy érezték, mintha szíven találtak volna őket. Szíven találta őket az a bizonyágtétel, melyet Péter mondott el nekik a feltámadott Jézus Krisztusról. Ami ezután következik, több mint lenyűgöző. Még azon a napon mintegy háromezren keresztkelnek meg és csatlakoznak hozzájuk. Közösség alakul, igazi krisztusi közösség. Részt vesznek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban. „Az Úr pedig napról napra növelte gyülekezetét az üdvözülőkkel”.

Szentlélekgalamb dicsfényekkel
a balfi templomban

Vajon milyen lehetett az a gyülekezet? Rendkívül sokszínű, melyben mindenkinek megvolt a maga egyénisége, mellyel gazdagította a közösséget. Készek voltak

tanulni az apostoloktól és egymást is tanítani. De ami a legfontosabb! Tele volt a szívük eleven reménységgel, éltető örömmel, és azzal a lendülettel, hogy reménységüket és örömeiket mások szívébe is beletáplálják.

Mindannyian ilyen közösségre vágyunk. Ahol mindenki átadja a többieknek azt, amit Isten Lelekétől kapott. Ahol mindenki kész a másikat tanítani és másoktól tanulni. Ahol a mindennapok vagy esetleg ünnepek gondjai, bajai mellett mindenkinek tele van a szíve eleven reménységgel és éltető örömmel, melyeket kész másoknak átadni. Bátor gyülekezet akarunk lenni, ahol a hagyományok tisztelete mellett vállaljuk a Lélek által adott

újat. Ezt hirdeti pünkösdkor csodálatosan feldíszített templomunk. Erről beszél pünkösd istentiszteletünk, ahol Isten jelenlétét ünnepeljük és énekekben, imádságban egy szívvel, szájjal és lélekkel hívjuk az Ő Lelekét segítségül: „Isten élő Lelke jöjj, áldva szállj le ránk!” Ámen.

Péter Attila

BAJA MIHÁLY SZENTLÉLEK ISTEN

Szentlélek Isten, szállj le hozzánk,
Szárítsd fel újra könnyes orcánk.
S mint egykor őket: tégy azokká,
Tégy minket is tanítványokká.

Szentlélek Isten, várva várunk.
Teljék be véled újra házunk,
Zúgj, mint a szélvész zendülése
S indul a vérünk lüktetése.

Szentlélek Isten, csüggedezve
Jöttödre várunk szívrepesve.
Egymásra nézünk koldus-árván,
Körültünk hitszegés, csel, ármány.

Ha nem jössz: elbukunk egy szálíg.
Ha jössz: szolgálunk mindhalálíg.
Csendül az ajkunk új Igére
S beteljesül, mit Ő ígére.

INTERJÚ

dr. Szabó Lajos rektorral és dr. Szabóné Mátrai Mariannával, a Gyakorlati Intézet igazgatónőjével

Az interjút készítette:
Péter Attila

Szeretettel köszöntök mindenkit „Erős Vár” című gyülekezeti újságunk hasábjain. Az előző szám készítése közben a karácsonyi ünnepkör bensőséges ünnepeire készültünk, most pedig már végigjárva a nagyheti utat a húsvéti fény ragyogja be gyülekezeti életünket. Mire ez az újság megjelenik, az egyház születése ünnepének Pünkösödnek a küszöbén állunk.

Minden számban megtalálhatóak az állandó rovatok, hírek. Mégis minden szám más és más, ami azért örömteli mert megmutatja számunkra, hogy gyülekezeti életünk színes, változatos. Az ádventi szeretetvendégséghez kapcsolódóan interjút készítettünk Hittudományi Egyetemünk két vezetőjével, s szavaik alapján a jövő egyházáról, a jövő gyülekezeteiről és a mai kihívásokra adható válaszokról gondolkodhatunk. Felidézünk két rendhagyó istentiszteletet, a kerek évfordulójukat ünneplő házaspárok hálaadó istentiszteletét és a március 15-i istentiszteletet. A családi életet segíteni, kísérni kívánó sorozatunk - „Generációk találkozása” - négy előadásának összefoglalását is közöljük. Bízunk abban, hogy ebben a formában sokakat elérhet és segíthet az élet egy-egy fontos lépésénél.

Újságunkban mindig előre is tekintünk. Gyülekezeti délutánra hívatunk mindenkit Pünkösöd szombatjára, amikor az indiai misszióból hazalátogató lelkész házaspár számol be tapasztalatairól. Sorozatunk hátralévő három előadásáról és a változatos gyermek és ifjúsági programokról és táborokról őszi számunkban számolunk be részletesen. Mindig nagy öröm, amikor egy szerkesztő leírhatja, hogy a bőség zavarával küzd. Köszönet illeti azokat, akik töretlen lendülettel és készséggel közreműködnek az újságunk elkészítésében és adjunk hálát Urunknak, aki Szentlelke ajándékaival áldja meg gyülekezetünket! Erős Vár a mi Istenünk!

Péterné Benedek Ágnes

- *Rektor úr, Ön hosszú ideig szolgált gyülekezeti lelkészként, majd a Gyakorlati Teológiai Tanszék Professzora lett. Foglalja össze kérem, hogy mit takar a gyakorlati teológia elnevezés?*

- Ahogy a klasszikus elnevezés is kifejezi, a *theologia practica* a praktikus tudományterület az Istenről és emberről kutató, hatalmas egységen, a teológián belül. A praktikusság azt is jelenti, hogy azokkal a kérdésekkel foglalkozunk, amelyek az egyéni és közösségi keresztyén életet leginkább foglalkoztatják. Arra szeretnénk felkészíteni a teológushallgatókat, hogy tudják meghallgatni, elfogadni és segíteni a rájuk bízott embereket. Az alapkérdések, amelyekkel a gyakorlati teológia foglalkozik, a prédikálás, a gyülekezetvezetés, a tanítás és a lelkigondozás területei. Ezek tudományos kutatása és elemzése napi feladatunk. A legizgalmasabb talán az a kérdés, hogyan lehet Isten ígéjét ma is frissen, aktuálisan és a vonzó módon megszólaltatni. A lelkési pályára érkezők eltérő háttérű fiatalok, de csodálatos dolog felfedezni azt, ahogyan a Szentlélek munkája indít és bátorít fiatalokat erre a hivatásra.

- *Ön több kiadvány elindítója és gyakran tart előadást, többek között gyülekezetépítési kérdésekről. Ön milyen gyülekezeti modellről álmodik?*

- Lehet, hogy meglepő a feleletem: bátor gyülekezetéről. Amely ki mer lépni a templom falai közül, jelenlétét észreveszik a tágabb környezetben is. Azt gondolom, a megújulás mindig a gyülekezeti közösségekben kezdődik el. Arról álmodom, hogy olyan evangélikus gyülekezeti modell kezd kialakulni, amelyben nemcsak hagyományos formák szerint él a közösség, hanem friss, a hétköznapiakat is érintő alkalmakat képes megvalósítani, sokféle, egymástól eltérő gondolkodású emberek számára is. Jó lenne nagyobb bizalommal fordulni egymáshoz, hogy bátorsága legyen mindenkinek a gyülekezetben ahhoz, hogy megszólaljon, cselekedjen, és érezze a fontosságát a közösségben.

Többet lássanak és messzebb a gyülekezeti tagok a napi szükséges feladatoknál és alkalmaknál. Újult lelkiületre is gondolkodunk, ami kezdeményezőbb, aktívabb, ugyanakkor csendet is igényel és talál önmaga számára. A meghallgató testvérek és a szólni tudó testvérek közössége az a gyülekezeti modell, amelynek reményteljes jövője van.

- *Néha hallani olyan véleményt, mely szerint a lazuló emberi kapcsolatok világában veszélybe kerülhet az egyházi, gyülekezeti közösségi élet is. Ön osztja-e ezt a véleményt?*

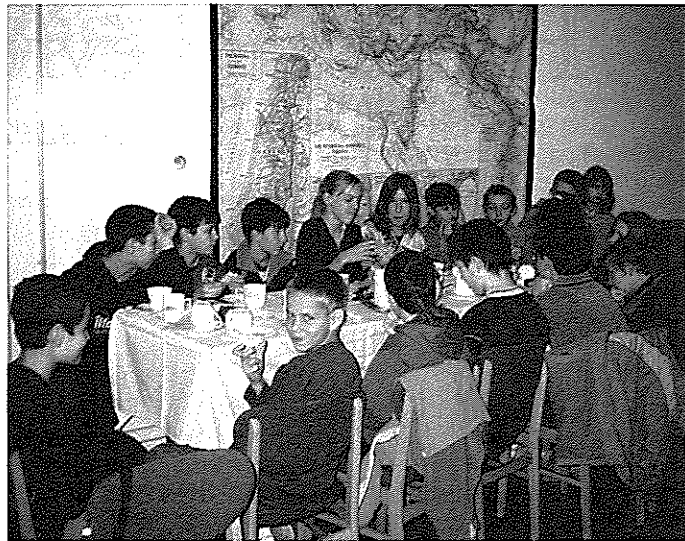
- A veszély valóban reális. Minden közösség szenved az emberi kapcsolatok romlásától. Mégis azt hiszem, hogy az egyház fennállása óta minden időben jelentkeznek különböző nehéz és akkor éppen újnak gondolt megpróbáltatások. Lehet, hogy ez a mi korunkra jellemző, széthúzó erő éppen arra világít rá, hogy újra kell gondolnunk az egyházi, gyülekezeti élet intézményes formáit, és egy az emberi kapcsolatokat inkább gyógyító formát és tartalmat kell megtalálnunk. Krisztusközelség és igazi spirituális atmoszféra nélkül kerül veszélybe gyülekezeti és egyházi közösségünk. Persze szorosan kapcsolódik ehhez az is, hogy nagyobb tolerancia és őszintébb közeledés ma is megmentő erő lehet gyülekezeti közösségeink számára. A gyógyító légkör és a gyógyító szó nem halkulhat el ma az egyházban, hanem épp ennek kell erősödnie. Épp a közösségek széthullásával szemben kell hangzania a jézusi szónak, ami összeköt, közösséget teremt, és megerősíti az emberi kapcsolatokat. Gyülekezetként ne zárjuk el, hanem inkább tegyük járhatóvá ezeket a gyógyító utakat!

- *Lelkésznő, Ön a Gyakorlati Intézet igazgatónője. Mióta működik ez az Intézet és milyen feladatokat lát el?*

- A Hittudományi Egyetem Gyakorlati Intézete 1996 óta működik. Az a feladata, hogy segítse a teológus képzést elsősorban

Vendégeink az adventi szeretetvendégségen:
dr. Szabó Lajos és dr. Szabóné Mátrai Marianna.

A szeretetvendégségen résztvevő gyermekek.

azokon a pontokon, amelyeken az a gyülekezeti és egyházi élettel találkozik. Kétirányú ez a kapcsolat. Egyrészt segíti a hallgatókat a gyakorlati szolgálatra való felkészülésben, másrészt pedig érdeklődik a lelkészek és hittantanárok továbbképzésével kapcsolatos kérdésekben. Erre az utóbbira példa a *Lelkipásztor* című lelkészi szakfolyóirat, amelynek szerkesztése az egyik feladatomban. Idén tavasszal a Katechetikai Bizottsággal együtt szerveztünk egy nagyon érdekes továbbképzést hittantanárok részére, amelynek témája az volt, hogyan tanítsunk dogmatikai és etikai témákat hittanórán. Ugyancsak a Katechetikai Bizottsággal együttműködve dolgozunk új hittankönyv sorozat elkészítésén. Ez a munka most a legnagyobb kihívás a Gyakorlati Intézet számára. Ha a másik irányú mozgásra tekintünk, azt mondhatjuk, hogy az Intézet feladata, hogy szervezze, felügyelje, értékelje a teológus- és hittantanár hallgatók hitoktatási gyakorlatát iskolákban és gyülekezetekben, valamint segítse a hallgatók igehirdetési szolgálatra való felkészítését. Így tehát meglehetősen széles területen mozog az Intézet a teológusképzés, illetve a gyülekezetek és iskolák között.

- A közelmúltban indult el az ún. hatodéves képzés. Mi e képzési forma célja és milyenek az eddigi tapasztalatok?

- Igen, ez valóban új területe a lelkész-képzésnek. Most fejezi be a második évfolyam a gyakorlati évét. Ez azt jelenti, hogy a záró szigorlat után nem kerülnek a hallgatók azonnal segédlelkészi szolgálatba, hanem képzésük megnövekedett egy ún. gyakorlati évvel. Ezt az évet kijelölt

gyülekezetekben, lelkészi szakoktatók, ún. mentorok mellett töltik. Erre a feladatra pályáznak gyülekezetek és lelkészek, és az egyetem a püspökökkel való tanácskozás, egyeztetés után jelöli ki azokat a gyülekezeteket, illetve lelkészeket, akik ebben a képzésben részt vesznek. A kijelölt gyülekezetekben a fiatalok részint figyelemmel kísérik, részint elkezdik gyakorolni azokat a szolgálatokat, amelyek a lelkészi munka részeit képezik. Így lelkészjelölteként, egy gyülekezetben, egy lelkész mellett sajátítják el a lelkészi szolgálat gyakorlati tennivalóit, amit bármennyire is próbálunk gyakorlat orientáltan dolgozni a Teológián, lehetetlen mással elsajátítani, mint a valódi helyszínen, a gyülekezetben. Valami hasonló történik ebben az évben, mint amit évtizedekkel ezelőtt a segédlelkészi beosztás jelentett az akkori kezdőknek. Azt mondhatom, hogy jók a tapasztalataink. Természetesen végig kell járnunk a tanulóéveket, nyilván nem működik egy ilyen új próbálkozás zökkenőmentesen és kezdeti nehézségek nélkül. De nagyon jó érzés hallani az első gyakorlati évet végigdolgozott fiataloktól, hogy tapasztalatot szereztek a gyakorlati év során. A gyülekezeteknek is új szint, érdekes feladatot jelent, hogy segíthetik egy lelkészjelölt első „szárnypróbálgatásait”. A maglódi gyülekezet is jelentkezett idén a hatodéves képzésre, és küldünk is fiatal lelkészjelöltet. Azt remélem, hogy kölcsönösen jó tapasztalatot fog jelenteni ez az év - gyülekezetnek, lelkészeknek és lelkészjelöltnak is.

- Egyik gyermekük a lelkészi hivatást választotta. Milyen útravalóval indítanak el az új lelkésznevezéseket?

- Igen, egyik fiúnk harmadéves hallgató a Hittudományi Egyetemen. Nagyon izgalmas, érdekes helyzet, amikor ott látja az ember a saját gyerekét a hallgatók között. Azt gondolom, a jövő egyházában, gyülekezetében nagyon fontos szerepe lesz az egyes emberekkel való törődésnek. Ez lelkigondozást is jelent, amire épp a közösségek szétzilálódása, az emberi kapcsolatok lazulása miatt nagy szükség van. De jelenti a leszakadók, a bajba jutottak, a perifériára sodródottak felkarolását is, egyfajta szociális érzékenységet. Enélkül nemcsak a hitelét veszti el a kereszténység, hanem ki is üresedik. Nem lehet a krisztusi szeretetet tanítani és prédikálni úgy, hogy gyakorlása tartósan hiányzik a keresztyén közösség életéből, gondolkodásából, lelkületéből. A másik pólusa a holnap egyházi életének véleményem szerint a közösség építése és a közösségekben való élet ápolása. Ez jelenti az egyébként sokban különböző emberek Krisztusban való egységét, összetartozását, a közösség felelősségteljes vállalását és megélését, de jelenti a szélesebb társadalomban való látható, érezhető, sokféle formában megnyilvánuló közösségi jelenlétet is. Megszólalást, állásfoglalást. Szeretném, ha a hallgatók jó kommunikációs készséggel felvértezve állnának majd szolgálatba, ha tudnának emberekkel igazán szót érteni, együtt érezni és ha tudnák a keresztyén üzenetet a széles társadalom számára érthető módon megfogalmazni.

- Köszönöm az interjút!

Nagyon sokakban élénken él adventi szeretetvendégségünk, amikor gyülekezetünkben szolgáltak, köszönet érte! Életükre és szolgálatukra Isten áldását kérjük!

Házassági évfordulók ünnepe

Egy szervező gondolatai...

Házassági évfordulójukat ünneplő házaspárok az oltár előtt.

„És monda az Úr Isten: Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki segítőtársat hozzáállót”

(1Móz 2,18)

Házassági évforduló! „...magánügy... családi ünnep... nem tartozik másra” – ilyen és hasonló gondolatok bizonyára megfordultak mind a meghívottak, mind az ünnepi alkalomról értesülők fejében.

A házassági évforduló tényleg csak két emberre, vagy szűkebb családjukra tartozik? Megengedhetjük, hogy a megemlékezés a viccelődés szintjén maradjon és csak azt kérdezzük „hogy bírtad ki velem ennyi évig?” Az érintettek röstellik, ha maradt még a fiatalkori lángból, a fiatalok pedig el sem tudják képzelni, hogy ilyen hosszú idő után is lehet még jelentősége szüleik számára az emlékeknek. Pedig csak a hitves szeme láthatja a középkorú férfiban vagy nőben a fiatal legényt, vagy leányt, akivel együtt élte át legszebb éveit: a családalapítás, gyermekszületés és nevelés örömeit. Csak a hitves az, akivel minden nehézség ellenére összetartozik az ember, akire számíthat és akire szüksége van.

2002. december 8-án fehér virágokkal díszített oltár várta az év során kerek házassági évfordulójukat ünneplő házaspárokat és a hitvesüket elvesztett egyedül maradtakat. Az istentiszteleten 30-40 évvel ezelőtti esküvők dallamai csendültek fel, a gyülekezet megilletődötten hallgatta a „Szeretet himnuszára” épülő igehirdetést. A Tiszteletes Asszony név szerint emlékezett meg a jelenlévőkről és a távolmaradókról is: a 29 együtt élő házaspárról és a 16 egyedül maradóról. Imádsága és áldása az Úr szeretetét és kegyelmét hirdette.

Az istentisztelet liturgiájába épített megemlékezés célja egy lehetőség és egy

ajándék átnyújtása volt. A lehetősége annak, hogy ugyanazon a helyen, ahol izgalomtól remegő lábakkal és szerelemmel telt szívvel örök hűséget esküdtek egymásnak a párok, újból egymás kezét fogva fogadhassák az áldást. Ajándék pedig, mert újból átérezhették, hogy Istentől kapott adomány a társuk, hiszen Isten valamiképpen ott volt, amikor találkoztak egymással. Nem ígért könnyű életet, vagy jólétet, csak segítőtársat adott, és ha próbatétellé vált a másik, erőt adott az elfogadásához és a ragaszkodáshoz.

Az oltár előtt állva adományként élhette át minden pár, hogy az imádság az együtt töltött boldog, vagy néha embert próbáló, fájdalmas éveikért szól és életútjuk hátralévő részére kéri az áldást. Alkalmat kapott mindenki arra, hogy megérezze, hogy életének nagyon fontos része az együvé tartozás. Hiszen nem olyan természetes és nem emberi érdem, hogy sok-sok együtt töltött év után is fontosak vagyunk egymásnak.

Az együtt élő házaspárok részére ez a megemlékezés esélyt adott egymásra nézésre és egy teljesebb élet folytatására. De mivel magyarázható, hogy a meghívás az évfordulót egyedül megélő, társukat elvesztő házastársaknak is szólt: Mi a fájdalmasabb? Egyedül gondolni arra, hogy nem élhetjük át párunkkal ezt az évfordulót, vagy emlékezni a boldog pillanatokra, az egymáshoz tartozás melegségére és hálát adni az együtt töltött évekért? Az imádság az eltemetett hitvesért és az iránta szeretettel telt élő szívért szólt.

Az istentisztelet végén ajándékkul kapott egy-egy szál fehér rózsát ki-ki lehetősége szerint a család ünnepi asztalára vitte haza, vagy a szeretett hitves sírjára helyezte el. Ragadjuk meg az élet nagy pillanatait, hiszen ezek ereje táplálja létünket, adnak erőt és lendületet! Legyen a házassági év-

fordulók ünnepe bizonyágtétele annak, hogy az együttélést a házasság szent köteléke teszi teljessé, mert örömet, hitet, reményt, szeretetet ad; „...ezek között pedig legnagyobb a szeretet” (Kor.13,13)!

Nagy Györgyné

Egy résztvevő gondolatai...

Még talán soha nem éltem át ilyen mély érzelmekkel a házassági évfordulómat a férjem oldalán. Az elmúlt 25 év megpróbáltatásokban vagy éppen boldogságban eltelt napjainak emléke kavargott bennem.

Az idő kegyetlen gyorsasággal röpült el, ezért nagy szomorúság töltött el. De ha szüleimre néztem, akik ott álltak mellettem és ugyanazt érezték az ő közös 45 éves házasesetükről, akkor én boldog reménységgel nézhetek előre. Bizakodhatom abban, hogy 20 év múlva – bár meggörnyedve és megráncosodva – talán ugyanilyen érzelmekkel, ismét az oltár előtt állhatok a férjem oldalán, és talán gyermekeim állnak majd a mi helyünkön, megköszönve a Mindenhatónak a földi életünket.

Petrovics Jánosné

A kerek évfordulón társuk nélkül, de rájuk emlékezve hálát adók csoportja.

„Generációk találkozása”

A szeretet, mint a családi kohézió ereje

(Elhangzott 2002. december 13-án.)

„Amikor megszülettem, mindenki nagyon örült, csak én nem. Jó kis helyem volt anyukámnál eddig is. Egy búrokban laktam anyukám hasában, a szíve dobogását, ez volt a legjobb az egészben.

És mindent együtt csináltunk: anyukám evett, és én is jól laktam. Ő szívta be a friss levegőt és nekem is juttatott... de a világ, ahová megérkeztem, nagyon furcsa volt. Zajos, fényes, hideg... féltem, egyre csak féltem. És akkor történt valami, ami eddig még soha sem: anyukám megpuszította. Attól kezdve én is örülök, hogy megszülettem.”

A fenti rövid történet egy kisgyermek elbeszélése születéséről. Kutató orvosok megállapították, hogy már a magzati élet során képesek vagyunk bizonyos érzelmekre, melyek között az első helyek egyikén szerepel a félelem. Ha egy csecsemő tudná, hogy a születés nem más, mint az anyától való elszakadás és a méhen kívüli lét megkezdése, születésekor halálfélelmet érezne. Világra jövéte után keresi a biztonságot, az állandóságot. Kommunikációja teljes mértékben az anya személye felé irányul, aki egymagában testesíti meg minden a csecsemő számára nélkülözhetetlen dolgot: meleget, tejet. Később, fejlődése során képes különválasztani a dolgokat. Megtapasztalja, hogy a szomjúság, a tej és az anya külön tényezők. Sőt, vannak önállóan létezővel bíró dolgok, melyekkel megtanul bánni. Például azzal,

hogy a tűz forró és fájdalmas, a papír vékony és könnyű.

Az első legjelentősebb dolog azonban az, amikor az emberekkel is megtanul bánni, főként az édesanyjával. Ha sírok, anya megvigasztal. Ha eszem, anya örül. Ezekből tanul meg szeretni a kisgyermek. Először csak arra döbben rá, hogy őt nagyon szeretik azért, mert van.

A legtöbb gyermek számára 8-10 éves korig a szeretet kizárólag azt jelenti, hogy őt szeretik – ezt vidáman és hálással elfogadja. Később a szeretet eszméje átalakul azzá, hogy ő szeret, sőt szeretetet teremt. Gondoljunk csak gyermekünk lázas karácsonyi készülődésére, amikor nekünk szeretne örömet szerezni! Mennyi igyekezet! Évekig tart, míg rájön, hogy a másik fél problémái fontosabbak, mint a sajátja, hogy adni jobb, mint kapni, szeretni fontosabb, mint szeretve lenni.

Élete első éveiben az anya-gyermek kapcsolat szoros, azonban napról napra függetlenedik, veszít valamit életbevágó fontosságából. Az, hogy az anya szeret, egy passzív élmény. Az anyai szeretet feltétlen, semmit sem kell tennem érte, csak az a dolgom, hogy legyek. Üdvösség, béke. Nem kell kiérdemelnem, mégis minden ember legnagyobb igénye, hogy édesanya szeresse. Az anya nem más, mint az ölelő természet, az óceán, a talaj. Van az anyai szeretetnek negatív oldala is. Ha nincs, nem lehet kiérdemelni, megszerezni. Ha van, maga az üdvösség. Ha nincs, oda az élet minden szépsége.

Az édesapával élete első éveiben kevesebb kapcsolata van a gyermeknek. Az apa nem a természeti világot, hanem a gondolkodás, a rend, a törvény oldalát képviseli. Az apai szeretetet ki kell érdemelni és el is lehet veszíteni. Mivel apám szeretete feltételes, tennem kell valamit, hogy megszerezsem, meg kell dolgoznom érte. A gyermeknek szüksége van az apja szeretetére, tekintélyére és irányítására. Ideális esetben az anyai szeretet nem igyekszik meggátolni, hogy a gyermek felnőjön, nem buzdítja gyámoltalanságra, akarja, hogy gyermeke független legyen. Az apai szeretet pedig vezéreljék elvek és igények, de legyen türelmes, és toleráns, ne pedig fenyegető és tekintélyelvű.

Végül is az érett embernek el kell jutnia odáig, hogy mintegy ő maga legyen tulajdon apja és anyja, hogy meglegyen az anyai és apai lelkiismerete. Az anyai lelkiismeret ezt mondja: nincs az a véték, nincs az a bűn, amely megfosztana szeretetemtől. Az apai lelkiismeret így szól: rosszat cselekedtél, vétkeid nem maradhat következmények nélkül, és meg kell változnod, hogy szeresselek. Ha csak az apai lelkiismeretére hagyatkozna, kíméletlenné és embertelenné válna. Ha csak az anyai lelkiismeretére támaszkodna, könnyen elvesztené ítélőképességét. Ezért az egészséges lelkületű emberben mindkettő jelen van. A kettő egyensúlya és szintézise fontos.

Isten, miután megteremtett mindent, minden nap elmondja: ez jó. Az anyai szeretet érezteti a gyerekekkel: jó, hogy megszületett és az élet szeretetét is elülteti benne. Az ígéret földje (*föld = anyaszimbólum*) „tejjel, mézzel folyó”. A legtöbb anya képes rá, hogy tejet adjon, de mézet csak kevesen tudnak adni. Ez utóbbihoz nem csak jó anyának, de boldog embernek is kell lennie. És ez már keveseknek sikerül.

Holkó Ágnes

Nevelési elvek a családban

Dr. Szabolcs Éva előadásának rövid összefoglalása

Januárban meghívott előadónk Dr. Szabolcs Éva az ELTE Neveléstudományi Intézetének munkatársa és az Evangélikus Hittudományi Egyetem előadója volt, aki „Nevelési elvek a családban” címmel tartott előadást.

Minden előadás után alkalom nyílik beszélgetésre és kérdések feltevésére. Egyik hozzászóló felidézte egyik elgondolkodtató emlékét. Ismerőse mesélte neki, hogy azt kérte a nagyszülőktől, hogy kisgyermek korban ne hagyományozzanak gyermekeikre nagyobb értékű tulajdont, hiszen nem tudják még, mi lesz a gyermekből. Lehet akár drogfüggő is vagy

olyasvalaki, aki rosszul él a ráhagyományozott tulajdonnal. E meghökkentő gondolatmenetben talán a szülői félelem, aggodás, tehetetlenség érzés fogalmazódik meg. Minden szülő felteszi a kérdést: „Mennyiben nevelhetem gyermekeimet? És ha igen, hogyan neveljem őket?” Mind a beszélgetésben, mind az előadásban erre kerestük a választ.

A neveléstudománnyal foglalkozó szakemberek alapvetően két markánsan különböző irányzatot különböztetnek meg. Az egyik felfogás szerint a szülők és tanítók nem nevelik a gyermeket, csak engedik, hogy saját képességeik és értékrendjük

önmaguktól kibontakozzék. Ezt nevezik romantikus vagy szabadelvű nevelésnek. A másik véglet szerint a szülő és a nevelő feladata, hogy egy szilárd értékrendet következetesen átadjon a gyermeknek. Ezt nevezik tekintélyelvű nevelésnek.

Mindannyian érezzük és megtapasztalhatjuk, hogy mindkét véglet súlyos veszélyeket jelent önmagában. Előadónk felhívta arra a figyelmet, hogy e két nevelési mód soha sem jelentkezhet vegytisztán. Első esetben a nevelés semmit sem tehet, és mindent ráhagy a gyermekre és az őt ért hatásokra. A második esetben pedig nincs tekintettel a gyermek egyéniségére, fejlettségére és személyisége kibontakoztatásának szabadságára. Minden szülő és nevelő maga alakítja ki nevelési elveit e két elv között. Jó példa számunkra az, ahogyan Jézus tanította és nevelte a rábízot-

takat. Komoly normákat bízott rájuk, ugyanakkor mindig eléjük élte ezek megvalósítását, de tekintettel volt a tanítványok személyiségére.

„Elengedni a gyermeket – leválni a szülőről”

Bayné Varga Katalin előadásának rövid összefoglalása

Sorozatunk februári előadója Bayné Varga Katalin pszichológus volt, aki „Elengedni a gyermeket, leválni a szülőről” címmel tartott előadást.

Az előadás címét olvasva azt gondolná az ember, hogy csupán arról a helyzetről van szó, amikor a gyermek házastársat választ és elkezd önálló életét. Az előadó rámuta-

tott arra, hogy ez egy hosszabb folyamat, amelynek az önálló család alapítása csupán egy látványos pontja. A személyiség fejlődésének szakaszait végigkövetve felfedezhetjük, hogy a kisgyermek kortól kezdve egyre több és hosszabb ideig tartó elválási szakaszok következnek be. Eleinte a csecsemő megtanulja néhány órára nélkülözni az édesanyját és kapcsolatot teremt másokkal. Az óvodás korban hosszabb időre bekerül egy közösségbe, ahol újabb kapcsolatokat alakít ki. Az iskolában a kamaszkor felé közeledve egyre fontosabbá válik a kortárs csoport véleménye és normarendszere. Sokféle hatás, vélemény és elvárás keresztüztüében végül kialakul az önálló személyiség, aki hivatást és párt választ és önállóan akarja rendezni életét. Amennyiben a fent ismertetett folyamat

megreked félúton, problémák adódhatnak a párválasztásnál. Ennek egyik megnyilvánulása az, amikor az ellentétes nemű szülővel szemben olyan erős a kötődés, hogy ez megakadályozza abban, hogy önálló társat keressen. Ugyanígy probléma, amikor a szülő nem tudja elfogadni, hogy most már nem ő az egyedül legfontosabb, és komoly gondokat okozhat a házasság alakulásában.

Az előadás fényében hasznos volt végiggondolnunk, hogy éppúgy tartozunk szüleinkhez, gyermekeinkhez, házastársunkhoz, és e kapcsolatok rendszerében a különböző távolságok és közelségek helyes egyensúlyára kell törekednünk.

Péterné Benedek Ágnes

Válás a család krízise

„Anyukám és apukám nem szeretik már egymást, de engem mindketten továbbra is szeretnek.”

Gyülekezetünk „Generációk találkozása” című előadásorozatának márciusi meghívott vendége Dr. Hubainé Muzsnai Márta volt. Előadónk református lelkész és pszichológus, a Kapcsolat Alapítvány munkatársa, nevelési tanácsadóként tevékenykedik. Munkájában naponta kerül kapcsolatba a családok krízisével, a válással és következményeivel. E téma a mai napig rendkívül kényes, hiszen a magyar társadalom eléggé hagyománytisztelő ahhoz, hogy a válást tragédiaként fogja fel és szégyennek tartsa azt. A Római Katolikus Egyházban a házasság szentség, morális és lelkiismereti kérdés – emelte ki a lelkészasszony, s mivel Magyarország többsége katolikus, így mi protestánsok is ennek hatása alatt élünk. Sajnos napjainkban gyakran adódik olyan helyzet, amikor mindenki számára, szülőknél és gyermekeknél egyaránt jobb ha szétbomlik a család. Amikor az együttélés károsabb és haszontalanabb, a légkör mérgezőbb és áldásnélkülőbb, mint válás esetén. Hallhattuk, hogy nincsen értelme egy rosszul értelmezett eszmény miatt együtt maradni és a gyermeket a mindennapi veszekedés, verekedés hatásának kitenni.

Akkor gondolkodik felelősen mindkét szülő, ha azt tartják a szemük előtt, hogy mi a legjobb a gyerekeknek. Amikor a párkapcsolat válással végződik, a gyermeknek akkor is éreznie kell, hogy szeretik és ő mindkét szülőjére továbbra is számíthat, függetlenül attól, hogy kivel marad együtt. Előadónk vázolta a válás szakaszait és rámutatott, hogy a házassági krízis (elégedetlenség és negatív érzések erősödése) esetén a problémákat felismerve és közösen megoldva még van lehetőség arra, hogy megmentsék a felek a házasságot. Ellenkező esetben a kapcsolat egy „élő-halott”, állapot-

ba kerül és bármikor sor kerülhet a válásra. Paul Bohannon a válás hat egymást átfedő állomását különbözteti meg:

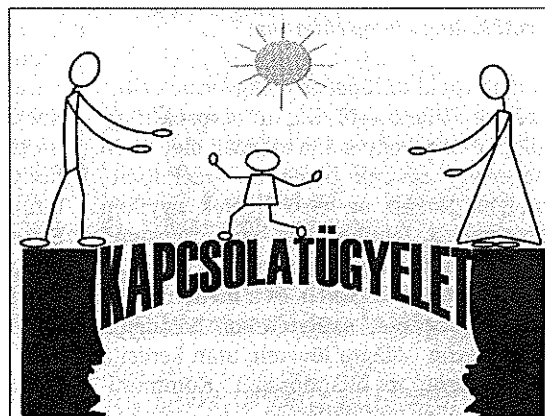
1. Az érzelmi válás, amely jelzi, hogy a házasság megromlott, és amely növeli a feszültséget a házastársak között.
 2. A jogi válás a házasság hivatalos végét jelenti.
 3. A gazdasági válás a vagyon és tulajdon megosztására vonatkozik.
 4. A szülői feladatok megosztása a gyermekfelügyelettel kapcsolatos kérdésekre és láthatási jogokra terjed ki.
 5. A közösségi válás azt jelenti, hogy az elvált felek miképpen rendezik át társadalmi viszonyaikat és baráti körüket.
 6. A pszichikai váláson pedig azt értjük, hogy végül az érzelmi függőség szálait is el kell szakítani, és szembe kell nézni az önálló élet következményeivel.
- Egy válás minden családtag számára nagy lelki megpróbáltatás. Különösen is nehéz a gyermekek számára. Minden családtagnak azon kell fáradoznia, hogy minél kisebb sérüléssel kerüljenek ki e nehéz folyamatból a gyermekek. A Kapcsolat Alapítvány ehhez kíván segítséget nyújtani. Befejezésékként hadd idézzünk az Alapítvány szórolapjáról:

Alapítványunk célja: a felbomlott családok gyermekeinek segítése különböző szolgáltatások biztosításával, a gyermekjogok érvényesítése, a szülő-gyermek kapcsolat ápolása, fenntartása, újra kialakítása, válás vagy más ok miatt megromlott illetve megszakadt kapcsolat esetén.

Szolgáltatásaink:

Válási Egyezségkötő Iroda:

Válási mediációval (közvetítéssel) konfliktusok esetén pereskedés helyett egyezséget segítünk létrehozni vagyoni, gyermek-elhelyezési, gyermektartási, kapcsolattartási kérdésekben.

Konfliktuskezelő tanfolyam elvált szülőknél: Hogyan kell eredményesen kommunikálni válás után a másik féllel és a gyermekkel? Megtanítjuk. Kipróbálhatja! Bevált módszerek: szituációs játék és a videotrénning.

Kapcsolatügyelet:

Szemleges helyet és szakember közreműködését biztosítjuk a szülő-gyermek kapcsolattartáshoz annak érdekében, hogy megszűnjön a háborúskodás a szülők között legalább ebben a kérdésben.

Családi Meditációs Szolgálat:

A válás megelőzhető. Családi konfliktusok, elromlott szülő-gyermek kapcsolat, kamaszkori kommunikációs problémák esetén segítünk. Mielőtt feladná, keressen bennünket. Van megoldás.

Bejelentkezés:

hétköznap 10-15 óra között.

Telefon/fax.: 342-1552 és 343-4000

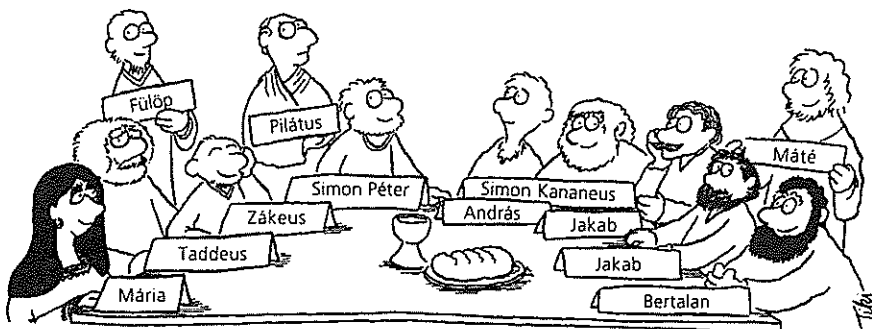
Cím: Budapest, VII., Osvát u. 3. I. em.

Az előadáshoz kapcsolódó beszélgetésből kiderült, mindannyian érezzük: a válás nagy lelki megpróbáltatás mindenki számára. Fontos hát, hogy az ilyen krízisben lévő felé együttérzéssel és segítő szándékkal forduljunk.

Vaskó Krisztián

Összeállította:
Szeberényi Lászlóné

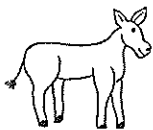

A három csacsi

Minden csacsihoz öt helyes szó tartozik. Írd be a megfelelőt!

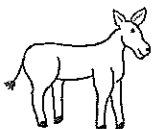
Heródes, útra terített ruhák, József, felebarát, rablók, népszámlálás, zöld ágak, Jerikó, Szűz Mária, olaj, fogadós, ünneplő tömeg, Egyiptom, az Úr nevében jön, Dávid fia

A Szent Család csacsija

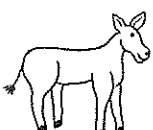
.....
.....
.....
.....
.....

Virágvasárnapi csacsi

.....
.....
.....
.....
.....

A samaritánus csacsija

.....
.....
.....
.....
.....

Utolsó vacsora kémeikkel

Jézus utolsó vacsorájáról hárman hiányoznak és hárman tévedésből jöttek el. Kik ők és kik hiányoznak? (Segítséget Máté 10. fejezetében találsz.)

EMMAUS

„Tanítványai közül ketten aznap egy faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan futamnyira volt és amelynek Emmaus a neve és beszélgettek egymással mindarról, ami történt. Miközben beszélgettek és vitatkoztak egymással, maga Jézus is melléjük szegődött és együtt ment velük.”

(Lk. 24, 13-15)

Pályázat

Kedves Gyerekek!
Ezúttal pályázatot hirdetünk! Írjátok le egy olyan találkozástokat valakivel, aki a találkozás után hatással volt életetekre. A pályázatot „Emmaus” jellegével juttassátok el a lelkeszi hivatalba. Jutalmatok sok szép könyv lesz!

Imádság

Úr Jézus Krisztus!
Kérlek segíts abban, hogy felismerjelek azokban az emberekben, akikkel útjaimon találkozom.
Ámen

Március 15.-i hálaadó istentisztelet

Az idősebb nemzedék emlékszik még arra, hogy nemzeti ünnepeink megünneplése hálaadó istentisztelettel kezdődik. E feledésbe merült igazán mély ünneplésnek a felelevenítésére gondoltak a község vezetői akkor, amikor arra kértek, kezdjük ez éven a március 15-i ünneplést istentisztelettel. Nemzeti ünnepeink mai aktualizálására az ünnepi szónokok a hivatottak, a lelkész pedig ez alkalomból is azt keresi, mi Isten üzenete egy ilyen ünnepen. Azt gondolom más nem lehet, mint hálát adni Istennek hazánkért. Hazánkért, ahova helyezett bennünket és amelyet ránk bízott. Ez az érzés köt össze mindannyiunkat egy ilyen felemelő ünnepen. Az istentiszteletre készülve egy csodálatos Reményik Sándor verset találtam, mely rendhagyó módon nem csupán elhang-

Reményik Sándor: Petőfihez

Az ország elvétett tőlünk,
Elvétett a hatalom,
És a dicsőség is elvétett,
Felbontatott és eltöröltetett
Közöttünk minden földi kötelék.
Térdig porban és övig hamuban

Mi mégis a te nemzedet maradtunk:
Petőfi nemzete!
Mert megmaradtál Te!
És Benned megmaradt az ország,
És megmaradt a hatalom,
S a dicsőség is, a mi dicsőségünk,
Most és mindörökké.

zott, hanem átszötte az igehirdetést is. Hadd álljon itt most e vers egy részlete felidézve a március 15-i istentiszteletet. Adja Isten, hogy érezzük ezt a hazaszereget, melyet erdélyi költőnk oly csodála-

tosan szavakba foglalt, és nemzeti ünnepeinken ne felejtünk el hálát adni Istennek!

Péterné Benedek Ágnes

GYÜLEKEZETI HÍREK

● December 1-én tartottuk adventi szeretetvendégségünket. Vendégeink Dr. Szabó Lajos Professzor az EHE rektora és Dr. Szabóné Mátrai Marianna a Gyakorlati Intézet igazgatója voltak. Mind az előadás mind az áhitat az adventi időszakhoz kötődött. Hála előadóinknak, hogy gazdag és bensőséges délutánt töltöttünk együtt.

● December 8-án a kerek évfordulóikat ünneplő házaspárok megáldásának ünnepi istentiszteletére jöttünk össze. Hálát adtunk az együtt eltöltött évekért, Isten áldását kértük további életútjukra és imádságban gondoltunk azokra, akik ezt az ünnepet nem érhették meg.

● December 13-án „Generációk találkozója” sorozatunk előadója Holkó Ágnes volt, aki a családot összetartó erőről, a szeretetről tartotta meg előadását.

● December 24-én a szentesti istentiszte-

leten 30 gyermek szolgált énekkel és versekkel a megtelt templomban.

● Január 17-én sorozatunk előadója Dr. Szabolcs Éva volt, aki a különféle nevelési irányzatokról tartott átfogó előadást.

● Január 21-23 között az ökumenikus imahetet együtt ünnepeltük református és katolikus testvéreinkkel.

● Február 16-án a Gustav Adolf Segélyszervezet vasárnapján az egyházmegye szokása szerint szószékcsereére került sor a monori gyülekezet lelkészével. Selmeczi Lajos monori lelkész szolgált nálunk.

● Február 27-én Bayné Varga Katalin az „Elengedni a gyermeket - leválni a szülőről” kérdésről tartott előadást sorozatunk keretében.

● Március 7-én a Női Világimnap alkal-

mából, a libanoni asszonyok által készített liturgia szerint imádkoztunk a libanoni és az egész világ keresztyénségéért.

● Március 8-án gyülekezetünk ifjúsági csoportja részt vett az egyházmegye ifjúságának találkozásán Gyónon.

● Március 9-én Szántó Enikő IV. évfolyamos teológiai hallgató szolgált közöttünk igehirdetéssel és beszámolt az egyetem és a Teológus Otthon életéről.

● Március 15-én nemzeti ünnepünkön hálaadó istentiszteletet tartottunk templomunkban, mely községünk ünnepi megemlékezésének kezdőpontja volt.

● Március 28-án Dr. Hubainé Muzsnai Márta lelkész-pszichológus tartott előadást a válásról, mint a család kríziséről.

● Április 20-án a húsvét hajnali istentiszteleten a konfirmandusok és fiatalok szolgálatában hangzott fel a húsvéti örömhír: Az Úr feltámadt! Az istentisztelet után szeretetvendégség keretében is együtt örvendezett a gyülekezet.

● Május 1-3 között közel 40 gyermek vett részt a konfirmandus és hittanos táborban Tápiószentmártonban.

● Május 8-án Joób Máté doktorandusz-lelkész tartott előadást sorozatunk keretében a betegség és a gyász feldolgozásáról.

● Május 18-án 12 konfirmandus tett választásról ünnepi istentiszteleten.

Egyházközségünk presbitériumának tagjai

Simonyi József, Fő út 96.
 Petrovics Jánosné, Kölcsey Ferenc u. 11.
 Holkó Ágnes, Sugár út 73.
 Nagy Györgyné, Sugár út 96.
 K. Szever Jánosné, Semmelweis u. 14.
 Holkó Mihály, Ady Endre u. 36.
 Pecznik Józsefné, Madách Imre u. 4.
 Holbis Istvánné, Sugár út 99.
 Kérges László, Kölcsey Ferenc u. 17.
 Szeberényi Lászlóné, Bajcsy-Zsilinszky u. 3.
 Fabók Jánosné, Liszt Ferenc u. 4.
 Zombory Istvánné, Kepler János u. 17.
 Domokos Béláné, Táncsics Mihály u. 12.
 Dobosné Sziráki Erika, Ecseri u. 4.
 B. Hajdú Mária, János u. 14.
 Gubcsó Jánosné, Sugár út 124.
 Kiss Pálné, Liszt Ferenc u. 7.
 Vaskó Krisztián, Bajcsy-Zsilinszky u. 59.
 Gohér Pál, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.
 Gohér Pálné, Bajcsy-Zsilinszky u. 18.
 Takács János, Árpád Vezér út 104.
 Varga Gabriella, Sugár út 94.
 Domokos László, Táncsics Mihály u. 12.
 Samu Szilvia, Sugár út 99.

Kérjük, hogy kéréseivel, kérdéseivel, problémáival bizalommal forduljon presbitereinkhez!

Előadó vendéghagyó alkalmainkra:

 Június 7-én délután 3 órai kezdettel gyülekezeti délután - szeretetvendégség lesz. Vendégünk lesz Mesterházy Andrea és Mesterházy Balázs, akik Indiai tapasztalataikról tartanak diaképes előadást. Lehetőség lesz ehhez kapcsolódóan beszélgetésre. Ekkor szeretnénk megköszönni a hitoktatók egész éves munkáját.

 Június 8-án Pünkösöd vasárnapján hagyományörző kétnyelvű istentiszteletet tartunk. Vendégünk Szpisák Attila lelkész lesz, aki a szlovák nyelvű liturgia és igehirdetés szolgálatát végzi.

 Június 28-án Országos Evangélikus Találkozó lesz Székesfehérváron. A Találkozó témája: Gyógyulást a világnak! Kérjük a testvéreket jelezzék minél előbb részvételi szándékukat.

 Gyülekezetünk ifjúsága részére Ifjúsági tábort szervezünk június 30 és július 5 között. A tábor helyszíne Abádszalók, a részvételi díj 7000 Ft. Várjuk a fiatalok jelentkezését, bővebb információkat az ifjúsági órán szívesen adunk.

ERŐS VÁR

A Maglódi Evangélikus Egyházközség
Gyülekezeti újságja

2003/IV. évfolyam 1. szám

Megjelenik négyhavonta 1500 példányban

A hírlevélért felel:

Péter Attila lelkész

Cím: 2234 Maglód, Sugár út 79

Telefon: 06-29-325-555

Tervező-szerkesztés, nyomdai kivitelezés:

Vémi József